

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main
(Duitsland) op 4 augustus 2022 — GE / British Airways plc**

(Zaak C-522/22)

(2022/C 389/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GE

Verwerende partij: British Airways plc

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 8, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 261/2004 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 7, lid 3, van deze verordening, aldus worden uitgelegd dat een passagier die een vlucht deels met “frequent flyer miles” heeft betaald, kan eisen van de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, die niet zijn medecontractant is, dat hij voor dat gedeelte (uitsluitend) in “frequent flyer miles” wordt terugbetaald?

2) Indien het Hof de eerste prejudiciële vraag bevestigend beantwoordt:

Staat verordening (EG) nr. 261/2004 in de weg aan een nationale regeling op grond waarvan, indien in strijd met de overeenkomstige verplichting krachtens artikel 8, lid 1, onder a), van de passagiersrechtenverordening geen terugbetaling in de vorm van “frequent flyer miles” wordt verricht, in plaats van uitvoering van de verbintenis schadevergoeding kan worden geëist van de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, of is de passagier gebonden aan zijn oorspronkelijk verzoek tot terugbetaling in “frequent flyer miles”?

3) Indien het Hof de eerste prejudiciële vraag ontkennend beantwoordt:

Indien de passagier ook terugbetaling in geld kan eisen of in geld wordt terugbetaald, moet artikel 8, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 261/2004 juncto artikel 7, lid 3, van deze verordening dan aldus worden uitgelegd dat, als terugbetaling van het ticket [...] tegen de prijs waarvoor het gekocht was, de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, het bedrag in geld aan de passagier terugbetaalt dat hem in staat zou stellen of in staat zou hebben gesteld om zonder gebruikmaking van “frequent flyer miles” te betalen voor een andere vlucht onder vergelijkbare voorwaarden naar zijn eindbestemming bij de eerste gelegenheid of op een latere datum naar keuze van de passagier, indien er plaats beschikbaar is?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 17 augustus 2022 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid) van 1 juni 2022 in zaak T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno en SFL/GAR

(Zaak C-551/22 P)

(2022/C 389/12)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, P. Němečková en A. Steiblyté, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad (GAR), Koninkrijk Spanje, Europees Parlement, Raad van de Europese Unie en Banco Santander, S.A.

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 1 juni 2022 in de zaak Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno en Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad (GAR), T-481/17, EU:T:2022:311, vernietigen voor zover het Gerecht het in eerste aanleg ingestelde beroep ontvankelijk heeft verklaard;
- het in eerste aanleg in zaak T-481/17 ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaren en derhalve het beroep in zijn geheel afwijzen, en
- Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno en Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (verzoeksters in eerste aanleg) verwijzen in de kosten van de Commissie in de procedure bij het Gerecht en de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert drie middelen in hogere voorziening aan en betoogt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van de volgende onjuiste rechtsopvattingen:

- onjuiste uitlegging van artikel 263, vierde alinea, VWEU en van artikel 18, lid 7, van de GAM-verordening ⁽¹⁾, doordat de afwikkelingsregeling is aangemerkt als handeling waartegen beroep kan worden ingesteld (eerste middel in hogere voorziening);
- onjuiste uitlegging van artikel 263, vierde alinea, VWEU en schending van het recht van verweer van de Commissie, doordat het beroep tot nietigverklaring niet was gericht tegen degene die de uiteindelijk juridisch bindende handeling heeft vastgesteld (tweede middel in hogere voorziening), en
- tegenstrijdige motivering van het bestreden arrest, doordat het Gerecht heeft geoordeeld dat het beroep tot nietigverklaring van de litigieuze afwikkelingsregeling ontvankelijk is, maar tevens heeft geconcludeerd dat die afwikkelingsregeling pas in werking treedt en bindende rechtsgevolgen teweegbrengt met het besluit van de Commissie (derde middel in hogere voorziening).

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB 2014, L 225, blz. 1).